

ת"פ 39469/10/13 - מדינת ישראל נגד ניר אסרף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 אפריל 2015

ת"פ 39469-10-13 מדינת ישראל נ'

אסרף

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניר אסרף

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאל גבריאלי

ב"כ הנאשם עו"ד לאה בירק

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמך הודייתו בעובדות האישום השני של כתב האישום המקורי, בביצוע עבירות של איומים והסגת גבול פלילית, עבירות על סעיפים 192 ו- 447 (א) בהתאמה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן בביצוע עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה על סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב- 1982.

למען שלמות התמונה יצוין כי ביחס לאישום הראשון התקבלה טענה מקדמית והוא בוטל.

הנאשם ניהל עם המתלוננת קשר רומנטי קצר עד ליום 13.4.13. הנאשם הורשע בכך שביום 16.3.13 החל מהשעה

עמוד 1

01:00 שלח למתלוננת עשרים ואחת הודעות טקסט גם לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו לחדול. הודעות הטקסט כללו איומים. הנאשם דרש מהמתלוננת לענות לו ומשלא השיבה, הודיע לה כי הוא בדרכו לביתה. ואכן הנאשם הגיע אל בית המתלוננת, הטיל את מימיו על דלת דירתה ונכנס לדירה ללא הסכמה, בכוונה להפחיד את המתלוננת ולהקניטה.

בעניינו של הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 6 חודשים.

בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם אל שירות המבחן לצורך עריכת תסקיר אשר יבחן את האפשרות להאריך את מאסרו המותנה בר ההפעלה, כשהמאשימה הודיעה שהיא מתנגדת להארכתו וכן נשלח לממונה על עבודות השירות לאור עמדת המאשימה להפעלת המאסר המותנה.

תסקירי שירות המבחן

תסקירי שירות המבחן פירוט היכרות מוקדמת עם הנאשם במסגרת הליכים קודמים והתבססו על מידע מהמרכז לטיפול ומניעת אלימות בבת ים. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, שסקרו את התנהלות הנאשם מבחינה טיפולית שיקומית לאורך תקופה ממושכת.

בתסקיר הראשון מיום 18.11.14 תואר הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם שהתגורר במשפחת אומנה החל מגיל 13 ועד לבגרות. למרות הקשיים שירת הנאשם שירות צבאי מלא כלוחם משמר הגבול. מבחינה תעסוקתית תואר קושי לשמור על יציבות תעסוקתית כאשר בחודשים האחרונים עובד הנאשם בהובלת ציוד למסעדות. לעניין עברו הפלילי, לנאשם שתי הרשעות קודמות, והוא ריצה פעמיים עונשי עבודות שירות. אחת העבירות היא באלימות זוגית. אשר להשתלבות בטיפול, במסגרת הליכים קודמים, בשנת 2011 השתתף בקבוצה המיועדת לעצורי בית, הופנה למרכז למניעת אלימות, אך לא קידם בכוחות עצמו את השתלבותו בטיפול. בפעם השנייה הופנה הנאשם לשירות מבחן לאחר מועד ביצוע המעשים נושא התיק שלפני, ופנה ביוזמתו בחודש דצמבר 2013 בבקשה להשתלב במרכז למניעת אלימות במשפחה בהתאם להמלצת שירות המבחן. זאת למרות שדינו נגזר באותו הליך באותו שלב לעונש מאסר. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא בטיפול, מבטא מוטיבציה ונכונות לסגל יכולת שליטה בכעסים ומביע רצון להיעזר בגורמי הטיפול במטרה לחולל שינוי בדפוסי התנהגותו הבעייתיים. עוד נמסר כי הנאשם מגלה יכולת לשתף בקשיים עמם מתמודד וכי עם סיום הטיפול הפרטני עתיד להשתלב בטיפול קבוצתי. הנאשם תיאר את הטיפול שעובר כמשמעותי וציין כי הוא מהווה עבורו מסגרת תומכת ויציבה. אשר לעבירות נושא האישום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מסוגל לבחון את התנהגותו באופן ביקורתי ומכיר בחומרת הדברים. הנאשם ציין כי מדובר בהתנהגות חריגה מול המתלוננת, על רקע ריב ולאחר ששתה אלכוהול שבאופן שגרם לו לאיבוד שליטה. הובהר שבין הנאשם לבין המתלוננת אין כל קשר. שירות המבחן עמד על גורמי סיכון ובהם הרקע של הנאשם, חוסר יציבות תעסוקתית, העדר מערכות תמיכה, העובדה שהליכים קודמים לא הרתיעו אותו. שירות המבחן עמד על גורמי שיקום, שבראשם המאמצים שמשקיע הנאשם והצלחתו בגיוס כוחות ובהשתלבות בטיפול העונה על צרכיו. שירות המבחן המליץ להעדיף את האפיק השיקומי.

מהתסקיר המשלים מיום 5.1.15 עלה כי לאחרונה בערעור שהגיש הנאשם בקשר לעונש של שמונה חודשי מאסר

שנגזר עליו הדגיש בית משפט המחוזי את חשיבות המסלול הטיפולי בו צועד הנאשם, והכוחות שהוא מפגין והפחית את העונש לשישה חודשי ע"ש וצו מבחן לתקופה בת שנה בתנאי של המשך הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בבית ים. עוד נמסר כי הנאשם ממשיך באופן חיובי בהליך הטיפולי. כמו כן בשיחה עם המתלוננת היא מסרה כי המשיכה בחייה ואינה חוששת מפניו. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה. לאור העובדה שהוטל על הנאשם עונש של שישה חודשי עבודות שירות אותם החל לרצות בפברואר 2015 לצד צו מבחן, המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של מאסר על תנאי לצד פיצוי למתלוננת.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה למעשיו של הנאשם כפי שהם עולים מכתב האישום ועמדה על הערכים המוגנים בהם פגע במעשיו. לטענתה, מתחם הענישה נע בין 2 לבין 12 חודשי מאסר. הוצגה פסיקה. ב"כ המאשימה עמדה על הליך הטיפול שלא הושלם, וכן ציינה את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות רלבנטיות, והדגישה כי הנאשם ביצע את העבירות בתיק זה כאשר עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים תלוי ועומד לחובתו בת"פ 39182-01-11, כך שהליכים פלילים אינם מרתיעים את הנאשם. ב"כ המאשימה ביקשה להפעיל את המאסר המותנה ולהשית על הנאשם עונש בתוך המתחם במצטבר כך שבסך הכל ירצה עונש מאסר לתקופה של 11 חודשים, לצד מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול על ידי הנאשם והפנה לעמדת המתלוננת ביחס לנאשם כפי שהיא עולה מתסקיר שירות המבחן לפיה אינה בקשר עמו ולא חוששת מפניו. אשר לנאשם עצמו תיאר את נסיבות החיים הקשות בהן גדל, את שירותו הצבאי כלוחם חרף העובדה שלא חי חיים נורמטיביים וכן את המלצותיו השיקומיות של שירות המבחן אשר אומצו על ידי בית המשפט המחוזי בעפ"ג 17948-03-14. על כן טען הסנגור כי גם במסגרת תיק זה יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום בהתאם לתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם המציגים סיכויי שיקום גבוהים לאור הירתמותו של הנאשם לטיפול, שכן עונש מאסר מאחורי סורג ובריא יאין את מאמצי השיקום ויעקר את החלטת בית המשפט המחוזי בערעור. עוד נטען כי משהחל הנאשם לרצות בחודש פברואר 2015 את ששת חודשי עבודות השירות שהוטלו עליו במסגרת ערעורו לבית המשפט המחוזי בעפ"ג 17948-03-14, ריצוי נוסף של חודשי עבודות שירות ברצף יפגע קשות בפרנסתו, כאשר הנאשם מפרנס את סביו הסיעודי עמו הוא מתגורר. לפיכך, עתר הסנגור להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהאריך את מאסרו המותנה של הנאשם. לחלופין, ביקש הסנגור להפנות את הנאשם לממונה על עבודות שירות עתר לחפיפה בין העונש שיטל לעונש שיופעל.

הנאשם אמר כי הוא מצר על מעשיו ולוקח עליהם אחריות מלאה. הוא התחייב להתמיד בטיפול וסיפר כי אינו שותה אלכוהול ומצוי מזה שנתיים בקשר זוגי חיובי, וציין כי מתגורר עם סבו החולה וכי מצבם בבית קשה.

דין והכרעה

כתב האישום שלפניי מתאר את הטרדת המתלוננת, וכן איומים עליה והסגת גבול לביתה. מדובר בשרשרת מעשים שבוצעו ברצף ותוך פרק זמן קצר ויש לראותם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה.

בבוחני את חומרת מעשי הנאשם בהתחשב במעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון כי הם בוצעו כלפי מתלוננת שהייתה למשך תקופה קצרה בת זוגו של הנאשם. מן המתואר עולה כי אין מדובר במעשים מתוכננים בשלבים הראשונים, אלא בביטוי כעס וסערת רגשות. עם זאת, המעשים כללו מספר שלבים ומספר אופנים, והנאשם יכול היה להמלך בדעתו ולהפסיקם לבטח בשלב ההגעה לדירה. אשר למעשים עצמם, הנאשם שלח למתלוננת 21 הודעות טקסט, לא שעה להפצרותיה כי יחדל לעשות כן ואף הודיע לה כי הוא בדרכו לביתה תוך שהוא כותב תכנים מאיימים. אציין כי התכנים עצמם אינם ברף חומרה גבוה והחומרה מתבטאת בעיקר בכך שהנאשם אכן הגיע לבית המתלוננת והמחיש את רצינות כוונותיו. בהגיעו לדירה הנאשם הטיל את מימיו על דלת ביתה של המתלוננת ובגין מעשים אלה שנועדו להשפיל לא מיוחסת לו עבירה. לאחר מכן הוא נכנס לדירה ללא הסכמתה, מבלי שכתב האישום מתאר את אופן הכניסה או משכה או התרחשות כלשהי לאחר כניסתו לדירה. חומרת המעשים מתבטאת בעיקר בשרשרת הפעולות, כשלמרבה המזל לא נגרמו שום נזקים מוחשיים, אך אין ספק שהנאשם הסב למתלוננת אי נעימות ופחד, ויש לקחת בחשבון כי עם הגיעו לדירה הסיטואציה יכולה הייתה להתדרדר ולצאת מכלל שליטה.

הערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם הם השמירה על בטחונה, שלומה, שלוותה, כבודה, ותחושת בטחונה של המתלוננת בכלל ובתוך מערכת יחסים זוגית בפרט וכן פגיעה בזכותה שלא יכנסו לקניינה ללא הסכמה.

מדיניות הענישה בעבירות שביצע הנאשם נעה בטווח רחב, מענישה צופה פני עתיד, לרוב כשיש שיקולי שיקום, ועד לעונשי מאסר ממש.

מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי לצד של"צ נכבד במקרים בהם קיים הליך שיקום אפקטיבי, לבין תקופת מאסר הניתנת מבחינת משכה לריצוי בעבודות שירות.

בנוסף, יש מקום לפיצוי המתלוננת שנועד לבטא הכרה בפגיעה בה במישור הנפשי, בחדירה לפרטיותה ובפגיעה בכבודה.

הענישה הקונקרטית

בבואי לגזור את הדין אני לוקחת בחשבון את הנסיבות לקולא ולחומרה שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי וחסך מנפגעת העבירה את הצורך בשחזור המעשים. מדבריו בפניי התרשמתי כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו וכי חרטתו כנה.

שנית, הנאשם עשה ועושה מאמצים רבים לשקם את חייו ועובר תהליך שיקום משמעותי. כפי שצוין בתסקירים, בחודש דצמבר 2013, לאחר שנגזר עליו עונש מאסר ממש, פנה הנאשם באופן אקטיבי ביוזמתו לטיפול בהתאם להמלצת שירות המבחן שליווה אותו, ואשר המלצתו הטיפולית לא התקבלה באותה עת. פניה זו המאוחרת לביצוע העבירות שבפניי, מהווה קו פרשת מים, כשלאחריה חל שינוי משמעותי בהתנהלות הנאשם. הנאשם מתמיד תקופה ארוכה בהליך

הטיפול, ומשתף פעולה עם הגורמים המטפלים באופן מלא, מבטא מוטיבציה ונכונות לסגל יכולת שליטה בכעסים ומביע רצון להיעזר בגורמי הטיפול במטרה לחולל שינוי בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ולשקם את חייו. לאחרונה בפסק דין בערעור שניתן בעניין הנאשם בעפ"ג 17498-03-14 בשלהי 2014, ציין בית המשפט המחוזי את המאמץ הטיפולי וראה בו שיקול המצדיק קיצור תקופת מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות. מאז פסק הדין ממשיך הנאשם באותו מסלול שיקומי. יתרה מכך, שיקומו של הנאשם אינו מתבטא רק בטיפול אלא בניהול אורח חיים מתפקד ותקין במישור הזוגי והתעסוקתי מזה תקופה ארוכה. אכן, גם בעבר הצהיר הנאשם על רצון לטיפול והשתתף בקבוצה לעצורים, אך בעוד שההתרשמות הייתה שבעת ההיא מדובר בעיקר בהצהרות, הרי שכעת ההתרשמות של כל הנוגעים בדבר היא שונה לחלוטין. מאמצי השיקום הממושכים הנושאים פרי מצדיקים ענישה בתחתית המתחם ואף היו מצדיקים סטייה מהמתחם אילו הייתי סבורה שהמתחם מחמיר יותר בתחתיתו.

שלישית, מאז ביצוע העבירות חלפו למעלה משנתיים, במהלכן לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, נתון שאף הוא תומך בצעדי השיקום. גם המתלוננת ציינה כי אין בין השניים כל קשר והיא אינה חוששת ממנו.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות משפחתיות המורכבות עמן נדרש הנאשם להתמודד מאז ילדותו ואת מאמצי התפקוד הנדרשים ממנו.

חמישית, הנאשם מתגורר עם סבו החולה והוא מפרנס יחיד עבור השניים. הנאשם מרצה כעת עונש מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות אותו החל בחודש פברואר. ריצוי עונש נוסף בדרך של עבודות שירות עלול להקשות מאד על הנאשם לפרנס את סביו הסמוך על שולחנו.

שישית, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות בקשר לעבירות שבוצעו בשנים 2009 ו-2011 בעבירות רלבנטיות. את העבירות שבפניי ביצע הנאשם בשעה שהיה תלוי ועומד לחובתו עונש מאסר על תנאי, כך שההליך הפלילי לא היווה בשעתו גורם מרתיע ומרסן ביחס לנאשם. עם זאת, כפי שצוין בהרחבה הנאשם נרתם להליכי השיקום חודשים ספורים לאחר המעשים שלפניי, ומאז הוא מתמיד בהליך והתנהלותו היא שונה.

סוף דבר, באיזון בין השיקולים השונים הגעתי למסקנה כי נוכח המלצת שירות המבחן ומאמצי השיקום המשמעותיים מצד הנאשם, יש מקום להעניק מעמד בכורה לפן השיקומי. על כן ובשל מכלול הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולגזור עליו עונש צופה פני עתיד לצד של"צ.

שירות המבחן אמנם לא התייחס לשל"צ מתוך רצון להתחשב בנאשם המרצה כעת עבודות שירות, אך אני סבורה כי יש מקום לשל"צ, שניתן יהיה לביצוע על פני תקופת זמן ארוכה, וזאת כעונש חינוכי לנאשם במסגרת הליכי השיקום. הנאשם הביע הסכמתו לביצוע של"צ.

הארכת המאסר המותנה

לבית המשפט הוצג מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של שלוש שנים שנגזר על הנאשם ביום 20.3.12 בת.פ. 39182-01-11. אכן, מדובר במאסר מותנה שנגזר במסגרת גזר דין על תקיפת בת זוג אחרת, וככלל למעט בנסיבות מיוחדות היה מקום להפעילו. עם זאת, לאור מאמצי השיקום והתפקוד התקין והשינוי באורחות חיי הנאשם, ונוכח יתר הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, הגעתי למסקנה כי יש הצדקה ליתן לנאשם הזדמנות להמשיך במאמצי השיקום ויש מקום לחדש את עונש המאסר המותנה.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מחדשת את המאסר המותנה בת"פ 39182-01-11 בתנאים בהם הוצא לשנתיים נוספות.

1. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים לתקופה של שנתיים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 8,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה/ות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 16 ימים.

3. פיצוי למתלוננת עדת תביעה 1 בסך 2,000 ₪, אשר ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורציפים שהראשון בהם ביום 1.7.15. לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפרעון.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלונן, אשר ימסור לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

4. בהסכמת הנאשם, אני קובעת כי הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 120 שעות. הצו יושלם תוך 15 חודשים ממועד אישורו. הובהרה לנאשם סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו.

שירות המבחן ימציא תוכנית של"צ לאישור בית המשפט עד ליום 1.6.15. תז"פ 2.6.15.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת